

Страни в главното производство

Жалбоподател: UPC DTH Srl

Отговорник: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöksége

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 2, буква в) от Рамковата директива, т.е. Директива 2002/21/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и Съвета от 7 март 2002 година, изменена с Директива 2009/140/ЕО ⁽²⁾ на Парламента и Съвета от 25 ноември 2009 г., да се тълкува в смисъл, че като електронна съобщителна услуга трябва да се квалифицира услугата, в рамките на която нейният доставчик гарантира срещу възнаграждение условния достъп до пакет от програми, който от своя страна включва радио- и телевизионни програми и се предава чрез сателит?
2. Може ли Договорът за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че към описаната в първия въпрос услуга намира приложение принципът за свободно предоставяне на услуги между държавите членки, доколкото става въпрос за услуга, предоставяна от Люксембург на територията на Унгария?
3. Може ли Договорът за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че в хипотезата на описаната в първия въпрос услуга, държавата по местоназначение, към която е насочена услугата, има право да ограничава предоставянето на този тип услуги, като предвижда, че [доставчикът на] услугата трябва задължително да се регистрира в държавата членка и да се установи като клон или самостоятелно правно образувание, както и да настоява, че този тип услуги може да се предоставя само посредством клон или самостоятелно правно образувание?
4. Може ли Договорът за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че независимо от държавата членка, в която оперира или е регистрирано предоставящото услугата предприятие, производствата, свързани с описаните в първия въпрос услуги, попадат в рамките на правомощията на държавата членка, която има териториална компетентност с оглед на мястото на предоставяне на услугата?
5. Може ли член 2, буква в) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 7 март 2002 година (Рамкова директива) да се тълкува в смисъл, че описаната в първия въпрос услуга следва да се квалифицира като електронна съобщителна услуга или посочената услуга следва да се квалифицира като услуга за условен достъп, предоставена чрез използването на системата за условен достъп, дефинирана в член 2, буква е) от Рамковата директива?

6. Въз основа на гореизложеното може ли релевантните разпоредби да се тълкуват в смисъл, че доставчикът на описаната в първия въпрос услуга следва да се квалифицира като доставчик на електронни съобщителни услуги в съответствие с общностната правна уредба?

⁽¹⁾ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, от 24 април 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

⁽²⁾ Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на директиви 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 337, стр. 37).

Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 24 октомври 2012 г. — Hogan Lovells International LLP/Bayer CropScience K.K.

(Дело C-477/12)

(2013/C 26/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hogan Lovells International LLP

Отговорник: Bayer CropScience K.K.

Преюдициален въпрос

Следва ли член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1610/96 ⁽¹⁾ да се прилага единствено за разрешение за пускане на пазара, издадено съгласно член 4 или член 8, параграф 1 от Директива 91/414/ЕИО, или сертификат може да се издава и въз основа на разрешение за пускане на пазара, издадено съгласно член 8, параграф 4 от Директива 91/414?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160).